

Modrost v pregovorih domačih in tujih.

Lakomnik, lakomnost.

Lakomnik pride z zaprto roko na svet.

Lakomnik ni nikoli sit.

Več ko lakomnik vidi, več poželi.

Lakomnik ima dve hčeri: ena »Daj!«, druga: »Prinesi!«.

Lakomniku več manjka ko vse.

Lakomnik, če prešiča prodá, bi rad še klobase posebe prodal.

Lakomnikom, očem in beračem ni nikoli dosti.

Lakomnik in peklo nikoli ne pravita: dovolj!

Lakomnika nasiti le grobna prst.

Lakomniku se zdi škoda njegove sence.

Lakomnost največja reva.

Kjer lakomnost, tam reva.

Lakomnik je največji revež na svetu.

Lakomnik nima ne prijateljev, ne so-č rodnikov.

Lakomnik in zapravljevec — oba ni nimata.

Lakomnik in koza ne rabita olja pri salati.

Lakomniku je žal, če je v sanjah kaj podaril.

Lakomnik se rajši obesi kot ustrelí, da smodnik prihrani.

Lakomnik je bogat berač.

Če greš k lakomniku na kosilo, doma se najej!

Lakomnik ne pusti luči prižgati.

Lakomnik Bogu z oltarja vzame.

Lakomnik vsako pravdo izgubi.

Lakomnik izgubi rajši zob iz ust ko vinar iz mošnje.

Lakomnik bi muho odrí, ko bi kaj dobil od nje.

Lakomniku so rumene gobe najljubše.

Lakomnik dušo prodá.

Lakomnik rajši gleda v denar ko v sonce.

Lakomniku so oči pri pogači.

Lakomnik ima boga v omari.

Lakomnik išče nebes v blatu.

Lakomnik rajši gleda v cekine ko v sonce.

Lakomnik rajši čuje cekine zveneti ko slavca peti.

Lakomnik rajši vzame sto vinarjev ko krono.

Lakomnik ima velike oči, pa majhen želodec.

Kjer lakomnik žanje, ni kaj paberkovati.

Od lakomnikove skrinje ima hudič ključ.

Lakomnik si smrt sam kupuje.

Lakomnik in prešič sta šele po smrti koristna.

Lakomnost je človeku dostikrat v potrato.

Lakomnost oslepí stare in mlade oči.

Lakomnost raste z denarjem.

Lakomnost vsak dan mlajši.

Lakomnost nima dna.

Lakomnosti ne uteši ni sreča, ni nesreča.

Lakomnost je samasebi mačeha.

Lakomnost in zvestoba (poštenost) si nista sestri.

Lakomnost srce zatrdí, da je huje od jeklene peči.

Lakomnost je vseh pregreh mati (kraljica).

Lakomnost je dobro zdravilo za dolgo življenje.

Le lakomnost s časom je dobra.

Drobiž.

Najstarejše znano drevo, kolikor se more njegova starost dognati, je stalo v bostonski okolici. Tó je hrast, čigar starost je cenil prof. Eaton na 2000 let, in pod katerim so po pravljici počivali francoski prostovoljci, ki so se pod Lafayetom vojskovali za ameriško neodvisnost. Naposled so hrastovega očaka posekali, in člani kluba Quinipiniak so si dali iz njegovega lesa napraviti stole. Najstarejši hrast v Evropi ima 410 let in stoji blizu Aschaffenburga. Sploh najstarejše drevo ali pravzaprav šipek, ki menijo, da ga je usadil sam Karol Veliki, ko je sprejel poslanika Harun al Rašida, se nahaja pri Hildesheimu ter pokriva s svojim vejevjem 11 štirijaških

metrov zemlje. Še dandanes je vsako pomlad ves v cvetju. V l. 818. je dal pod njim Karolov sin sezidati kapelico. Najstarejša jelka na Nemškem stoji na Saksonskem blizu Grünthala, čije deblo meri dva metra 10 centimetrov v premeru. Najstarejša lipa pri Schwarzenburgu meri sedem metrov in pol v premeru. Na Nizozemskem stoji pri Keeru lipa, ki meri v krogu šest metrov. O njej se pripoveduje, da jo je vsadila rimska posadka mesta Atnatica. V letu 1868. jo je zalotil vihar in ji polomil vej za šest voz. A vkljub temu se ni porušila, in iz debela mladovje še poganja. Običajno se prisoja drevesom ta-le starost: bor 500 do 700 let, jelka 425, mecesen 275, bukev 245, trepetlika 210, breza 200, jesen 170, jelša 145, brest 130 let. Najbolj rahel les imajo sadna drevesa, a vendar stoji v ameriškem Boothbayu 112 let stara jablana, ki pa še vedno rodi. Olbrim Washingtonia se ceni na 3000 let, a blizu Pavije stoji cipresa iz dobe Julija Cezarja. Še v minulemu stoletju je stala na Wirtemberskem lipa, ki je bila čez 1000 let stara.

Koliko dežja pade vsako leto? Vsako leto pade približno 446.000 km³ vode v obliki dežja na zemljo. Ako bi se ta neizmerna množina vode enakomerno razlila po vsem površju zemlje, bi stala voda po celem svetu 91 cm visoko.

Slovstvo.

Poezije. Zložil S. Gregorčič. Životo-pis napisal Ivan Dornik. I. zvezek. Ljubljana 1919. Založila Jugoslovanska knjigarna. Tiskala Jugoslovanska tiskarna. Cena za lično vezan izvod K 8.—. Izdaja je prav priročna. Življenjepis zelo zanimiv. Cena sevé za mladino malo visoka, a v sedanjih razmerah nič pretirana. In za milega Gregorčiča, kdor ga nima — kdo bo skoparil? Beri ga dvajsetič ali tridesetič, vedno je še lep. Gorko priporočamo.

Engelbert Gangl: Zbrani spisi za mladino. Peti zvezek. **Vinski brat.** Povest. V Ljubljani 1919. Last in založba »Društva za zgradbo Učiteljskega konvikta«.

Natisnila Učiteljska tiskarna. Cena vezani knjigi K 6.—. Zelo poučna povest za mladino. Zgodba nesrečnega študenta, ki spravi s ponočevanjem in popivanjem sebe in svoje prezgodaj pod zemljo. Snov sicer ni nova, a je vseskozi zanimivo obdelana. Morda bi bilo na vzgojno plat boljše, če bi bil izostal na str. 61. opis tistih slabosti? »Scola« na str. 16. naj se popravi v »schola«.

Popravek. V zadnji troštevilkci nam je premenil tiskarski skrat še po korekturi na str. 124. ime gospoda pisatelja iz Stukelj v Štrukelj. Avtor je gospod Ivan Stukelj, nadučitelj na Frankolovem pri Celju.

Rešitev rebusa v 9.—11. številci:

Več opravi krotkost kot ostrost

Rešitev križa v 9.—11. številci:

Regent Aleksander (R, pet, tiger, poletje, vinar, uta, A, Ela, meč, oko, s, pav, Janez, kladivo, Barcelona, podporočnik.)

Samó rebus so prav rešili: Fr. Skuhala v Verzeju; Nikolaja Bučarjeva v Ljubljani; Oskar Hrastnik v Št. Jurju ob Pesnici; Fr. Čepe pri Sv. Jurju na P.; Rupnik Poldka, Očepček Dragica v Trbovljah-Vode; Jože Cvamč, Trbovlje; Fr. Kramar v Mateni pri Igu; Angela Gospodarič v Ljubljani; Tonja in Nadežda Žerjav, Ljubica Počkar in Mici Oblak v Ljubljani; Fr. Jeglič v Ljubljani; Boris in Lija Šijanec v Svetinjah; Marta Kladnik na Vranskem; Fröhlich Hubert v Ljubljani.

Samó križ so prav rešili: Vida Jenčič, Maribor; Joško Globevnik v Novem mestu; Mat. Bobnar v Lahovičah; Tončka Sattler v Stavenšenci pri Radgoni; Jakobina Žitek v Novem mestu; Metod Mikuž v Šmarju; Albin in Vilko Jarc na Mirni; Betka Piber na Bledu; Janko Trpin v Ljubljani.

Oboje so prav rešili: Iva, Pavla in Anica Lavrič, Anica Grebenc, Francka Martinčič v Cerknici; Dolenc Boris v Novem mestu; Fr. Novak v Kočevju; Mira in Janko Kepa v Wagenspergu; Tonček Jandl v Mariboru; Jakob Langerholz, Ivana Potočnik v Št. Lenartu n. Št. L.; Fr. Bohanec v Mariboru; Dragislav Farkaš, Juršinci pri Ptuj; Erika Kamenshek v Dvoru; Ivo, Vida, Draga, Mila Stukelj na Frankolovem; Radko Sem v Ljubnem; Julka in Karolina Češarek v Nemški vasi pri R.; Mihael in Anica Pustršek na Zdolah pri Kozjem.